

چکیده:

در این تمرین، هدف پیاده سازی یک شمارنده 4 کاره بود، که بتواند به بالا، پایین بشمارد. همچنین گام شمارش و نقطه شروع قابل تنظیم باشد.

با استفاده از Generic و مقدار پیش فرض 8، این شمارنده را مدل سازی کردیم.

ورودی های این شمارنده به ترتیب شامل کلاک، ریست سنکرون، نقطه آغاز، گام شمارش و استیت مد نظر کاربر است و خروجی در هر اجرای کلاک، شماره بعدی خواهد بود.

با کمک 1 و 0 کردن دو سیگنال load_in و load_step میتوانیم نقطه شروع و گام شمارش را تنظیم کنیم.

فهرست مطالب

1- بخش ENTITY 4- جمع بندی و نتیجه گیری

2- بخش ARCHITECTURE 5- پیوست

3- بخش testbench

---

(1) بخش ENTITY

```
ENTITY counter IS
  Generic ( n : integer := 8 );
  PORT (
    clock      : IN  std_logic;
    nreset     : IN  std_logic;
    load_in    : IN  std_logic;
    load_step  : IN  std_logic;
    mode       : IN  std_logic;
    output     : OUT std_logic_vector(n-1 DOWNT0 0);
    data_in    : IN  std_logic_vector(n-1 DOWNT0 0);
    data_step  : IN  std_logic_vector(n-1 DOWNT0 0)
  );
END counter;
```

در این بخش ورودی و خروجی های شمارنده مشخص شده اند. با کمک Generic میتوانیم، تعداد بیت های شمارنده را تغییر دهیم برای مثال 8، 16 و ....

یک ریست low active داریم، میدانیم بهتر است در طراحی ها از این reset استفاده کنیم تا بتوان گیت ها را به nand تبدیل کرد.

دو سیگنال کنترلی load_in و load_step از این جهت قرار داده شده تا بدانیم کاربر میخواهد نقطه شروع و گام را خودش تعیین کند یا خیر. (در ادامه مفصل توضیح داده خواهد شد).

سیگنال کنترلی mode برای مشخص کردن شمارش بالا یا پایین است که در ادامه میبینیم با 0 شدن، گام +1 است و در غیر این صورت -1.

بقیه ی ورودی ها و خروجی مدار، ارایه هایی little-endian هستند که طول n دارند.

(2) بخش ARCHITECTURE

در پیاده سازی معماری شمارنده، به 2 سیگنال کمکی احتیاج داشتیم، تا برای نگه داری مقادیر وارد شده توسط کاربر از آنها استفاده کنیم. (در ادامه کاربرد آنها را خواهیم دید).

```
SIGNAL temp: std_logic_vector (n-1 DOWNT0 0) ; -- temporary vector to hold user input
SIGNAL temp_step: std_logic_vector (n-1 DOWNT0 0):=(OTHERS => '0'); -- temporary vector to hold user step input
```

در ابتدا چک میشود که کاربر مدار را ریست کرده یا خیر. اگر مقدار سیگنال ریست 0 بود، سیگنال کمکی temp تماماً با 0 مقدار دهی خواهد شد.

در غیر این صورت، در هر لبه ی بالا رونده کلاک، اگر کاربر بخواهد ورودی وارد کند، این کار را با "1" کردن load_step نشان میدهد. در غیر این صورت، شمارنده با 00...01، مقدار دهی میشود.

```
IF (nreset = '0') THEN
    temp <= (OTHERS => '0' );
ELSIF (clock'EVENT AND clock='1' ) THEN
    IF (load_step = '1') THEN
        temp_step <= data_step; -- load step parallel data
    ELSE
        temp_step <= (0=> '1' , OTHERS => '0');
    END IF;
```

مقدار شروع هم اگر کاربر بخواهد با "1" کردن load_in تنظیم میکند. در این حالت متغیر temp مقدار ورودی را دریافت میکند. در غیر این صورت مقدار پیشین را حفظ میکند.

```
--temp
IF (load_in = '1') THEN
    temp <= data_in; -- load input parallel data
```

در پایان با کمک سیگنال کمکی mode، بالارونده یا پایین رونده بودن تعیین میشود. در هر مرحله، متغیر temp با Step جمع (کم) شده و مجدد داخل temp نگه داری میشود.

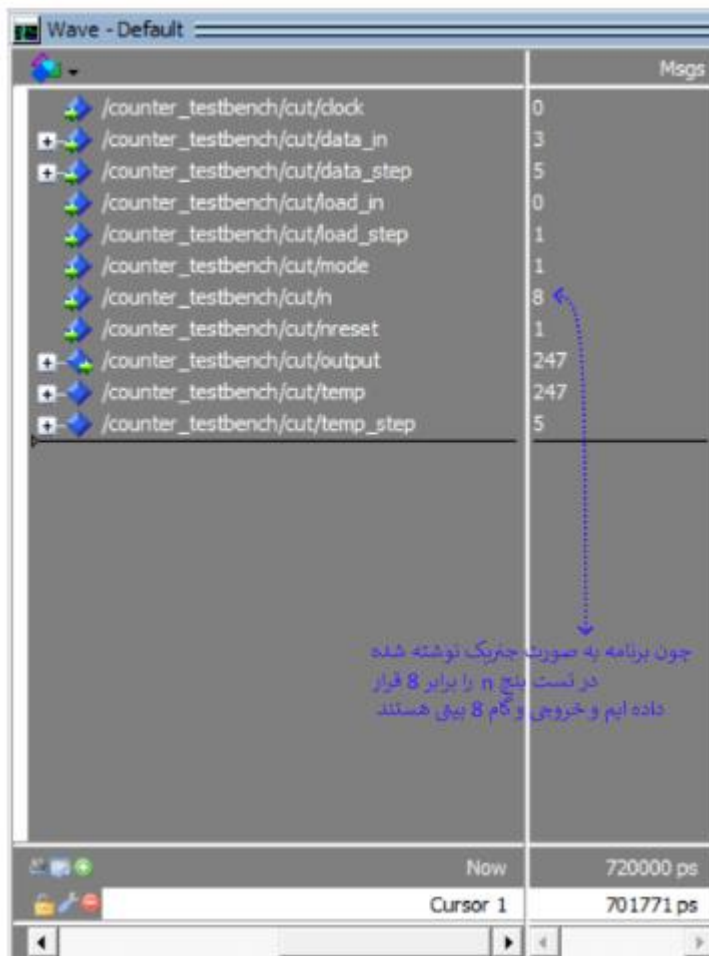
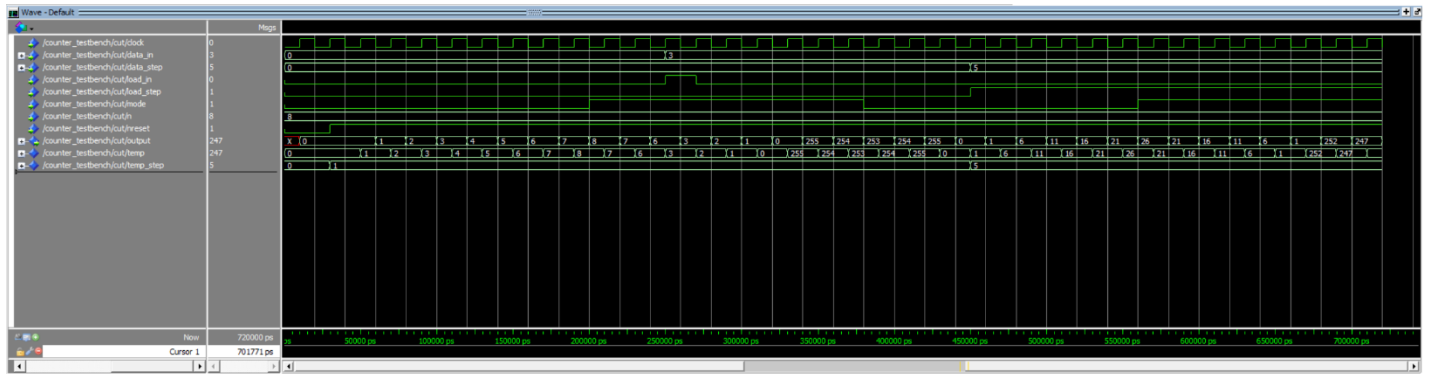
```
ELSIF(mode = '0' ) THEN
    temp <= STD_LOGIC_VECTOR (unsigned(temp) + unsigned(temp_step));
ELSE
    temp <= STD_LOGIC_VECTOR (unsigned(temp) - unsigned(temp_step));
END IF;
```

در آخر output، مقدار temp را برمیگرداند.

```
output <= temp; -- change output to current temp signal value
```

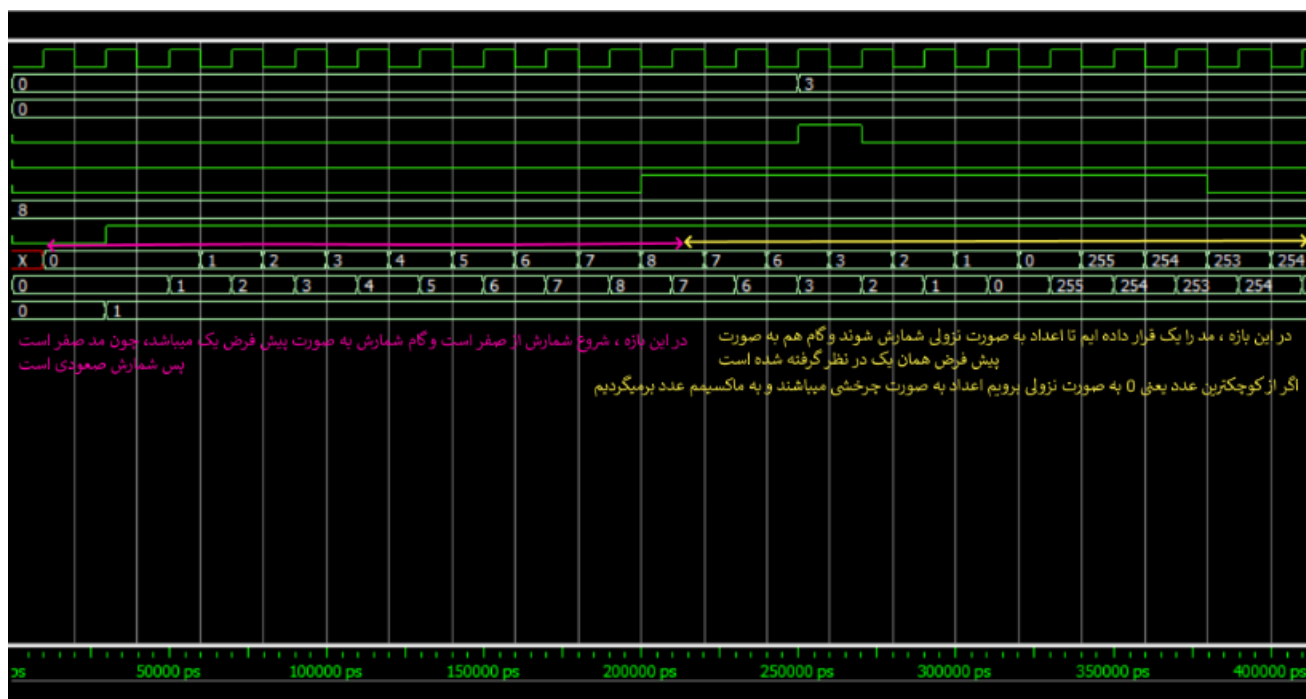
بخش testbench (3)

برای درک بهتر این بخش، بهتر است به شکل خروجی رجوع کنیم.

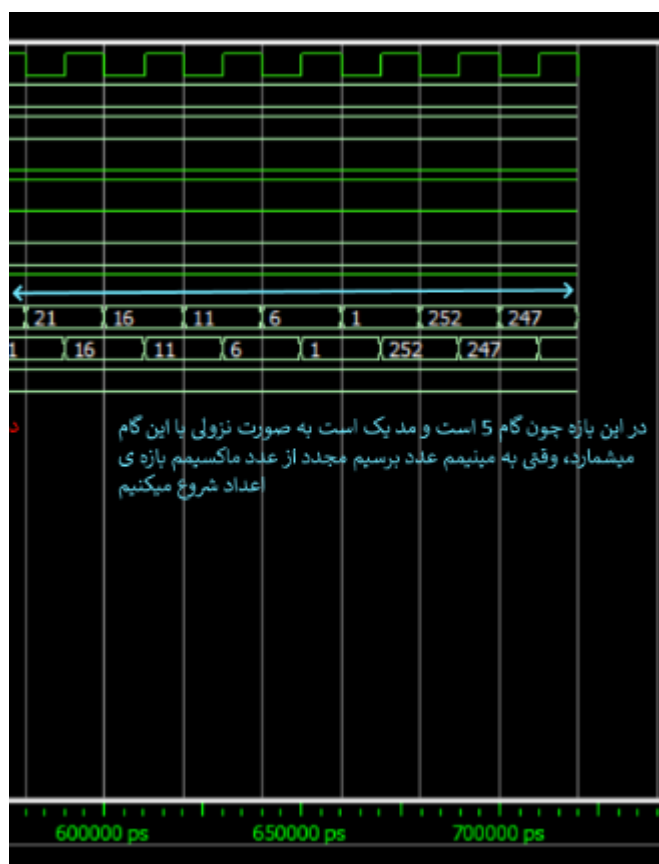
تصویر 1/4

تصویر 2/4

تصویر 3/4

(4) جمع بندی و نتیجه گیری

با توجه به جست و جوهایی که در اینترنت داشتیم متوجه شدیم، این مدار را به شیوه های گوناگون میتوان پیاده سازی کرد. که ما این روش را انتخاب کرده و خودمان پیاده سازی کردیم.

همچنین متوجه شدیم در بیشتر مدار ها reset را **activelow** میگیرند تا هنگام پیاده سازی راحت تر بتوان از گیت nand استفاده کرد.

همچنین حتما باید توجه کرد هنگا پیاده سازی همه ی حالات در دسته بندی ها در نظر گرفته شود. یکی از بهترین راه ها استفاده از ELSE یا DEFAULT است.

(5) پیوست

- <https://startingelectronics.org/software/VHDL-CPLD-course/tut19-up-down-counter/>